

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do dostosowania się do dyrektywy 2005/35/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa, a w każdym razie poprzez brak poinformowania Komisji o ich ustanowieniu, Zjednoczone Królestwo naruszyło swe zobowiązania ciążące na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin przewidziany na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął z dniem 1 kwietnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 255, s. 11.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 15 października 2008 r. w sprawie T-160/04 Potamianos przeciwko Komisji, wniesione w dniu 19 grudnia 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-561/08 P)

(2009/C 44/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: M. Gerasimos Potamianos

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-160/04;
- uznanie skargi Gerasimosa Potamianos za niedopuszczalną;
- orzeczenie, że każda ze stron poniesie koszty własne w tej instancji oraz w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu Komisja kwestionuje dokonaną przez Sąd kwalifikację powiadomienia doręczonego drugiej stronie postępowania odwoławczego w celu poinformowania jej o nieprzedłużeniu zawartej z nią umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego. Powiadomienie to zostało uznane przez Sąd za odrębną decyzję organu upoważnionego do zawierania umów o pracę. Tymczasem z orzecznictwa Trybunału, a w szczególności z wyroku z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-417/05 P Fernández Gómez, wynika w sposób wyraźny, że powiadomienie takie ma czysto informacyjny charakter i jedynie klauzula umowy, w której jest mowa o tym, iż umowa nie zostanie przedłużona po upływie czasu, na jaki została zawarta, jest niekorzystnym aktem. Zważywszy, iż umowy nie zaskarżono w przewidzianym prawem terminie, Sąd powinien był odrzucić skargę jako niedopuszczalną.

Niewzględniając tego orzecznictwa, Sąd miał zatem doprowadzić do powstania sytuacji niepewności prawnej, zarówno dla Sądu do spraw Służby Publicznej, jak i dla Komisji i innych instytucji, które zawarły umowy podobne do umowy będącej przedmiotem niniejszej sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-566/08)

(2009/C 44/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (Przedstawiciele: R. Passos, G. Mazzini i D. Gauci, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2008/780/WE z dnia 29 września 2008 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego⁽¹⁾, z powodu naruszenia traktatu WE;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski powołuje na poparcie swojej skargi jeden zarzut dotyczący niewłaściwej podstawy prawnej zaskarżonej decyzji. Zdaniem skarżącego zarówno z wykładni art. 300 WE, jak i z treści porozumienia będącego przedmiotem niniejszej sprawy, wynika w sposób wyraźny, że porozumienie to należy do kategorii umów, które tworzą specyficzne ramy instytucjonalne poprzez organizację procedur współpracy. Sporna decyzja powinna była zatem zostać przyjęta na podstawie art. 37 WE w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i ust. 3 akapit drugi WE — przewidującym uzyskanie zgody Parlamentu Europejskiego —, a nie na podstawie art. 37 WE w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze i ust. 3 akapit pierwszy WE, który przewiduje zwyczajną konsultację z tą instytucją.

(¹) Dz.U. L 268, s. 27.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-567/08)

(2009/C 44/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/36/WE upłynął w dniu 20 października 2007 r. Na dzień wniesienia skargi strona pozwana wciąż nie ustanowiła przepisów koniecznych w celu dokonania transpozycji dyrektywy lub w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

(¹) Dz.U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-574/08)

(2009/C 44/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmeek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (¹), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.